

Драган Дада Алексић ([Бунић](#), 1901–1958) био је књижевник и новинар, оснивач и најистакнутији представник српског дадистичког покрета између два рата.

Школовао се у Винковцима, а дипломирао је славистику у Прагу (1920–1921). Књижевни рад започео је као пјесник, али се упоредо бавио позоришном, филмском, ликовном и књижевном критиком и новинарством, сарађујући с великим бројем значајних часописа између два рата. Живјео је у Загребу (1922), а од 1923. године у Београду.

Био је покретач и уредник ревија *Dada tank* и *Dada jazz*, гдје је био уредник, директор, главни текстописац и илустратор. У овим ревијама су објављени радови *R. Huelsenbecka*, *K. Schwittersa*, *T. Tzare* и самог Алексића. Истовремено је одржавао дадаистичке матинеје у цијелој земљи. С Бранком Ве Пољанским у Загребу уређивао је и први југославенски филмски часопис – *Кинофон* (1921–1922).

Наредне, 1923. године одлучио је угасити дадаистички покрет и преселити се у Београд. Извршио је снажан утицај на младе српске пјеснике надреалисте. Био је сарадник у многим југословенским новинама – уредник часописа *Време*, у којем је објавио и највећи број својих критичких текстова, а сарађивао је и у часописима *Наука и живот*

,
Документа времена
и
Седма Сила
.

Режирао је филм *Качаци у Топчидеру* (1924) с Бошком Токином. Након Другог свјетског рата бавио се писањем и превођењем, али за живота није објавио ниједну књигу.

Књигу његових текстова *Dada tank* приредио је и објавио Гојко Тешић 1978. године.

Литература

1. Српска породична енциклопедија

Спољашње везе

1. Тодоровић Предраг, *Књижевна историја*.¹ [Прилози за биографију Драгана Даде Алексића](#)
2. Драган Дада Алексић (www.collectionsudac.org)